irannewspaper.ir

چهارشنبه ۲۹ بهمن ۱۴۰۴ • سال سی‌و دوم • شماره ۸۹۶۲
• اذان ظهر ۱۲/۱۸ • اذان مغرب ۱۸/۰۷ • نیمه شب شرعی ۲۳/۳۶ • اذان صبح فردا ۰۵/۲۳ • طلوع آفتاب فردا ۰۶/۴۷

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید

ایران

• صاحب امتیاز:
خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:
صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:
هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل: علی متقیان
• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۳۸۸
• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام‌جم
• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی- مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

سخن روز

امام علی(ع):
مـروّت، انسان را از هرگونه پستی باز می دارد.

میزان الحکمه، ج۹، ص۱۱۰

نقل قول

تمجید عارف از وزارت فرهنگ در برگزاری جشنواره‌های فجر

ارزش‌آفرینی فرهنگ و هنر در توسعه اجتماعی، اعتلای حکمرانی مطلوب و نشاط عمومی از مقاصد عالیه دولت جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود که جشنواره‌های فرهنگی هنری و سینمایی فجر تصدیق این مهم است.
برگزاری موفق این دوره از جشنواره‌های فرهنگی - هنری و سینمایی فجر در شرایط دشواری که دشمن با زمینه‌سازی ظالمانه موجب نفاق و نفرت‌پراکنی و امنیت‌زدایی در جامعه شد قابل ستایش است. حفظ و تقویت سرمایه اجتماعی با تأکید بر وحدت و وفاق، پیام قاطع هنرمندان آگاه و مخاطبان شریف این دوره از جشنواره‌های فجر بوده است. می‌کوشیم این دستاورد عظیم، به‌عنوان میراث مشترک مردم، مسئولان و هنرمندان فخر جشن‌های پیروزی شکوهمند انقلاب اسلامی ایران باقی بماند و در هموارسازی پیدایش تمدن نوین ایرانی اسلامی ایفای نقش کند.

نامه محمدرضا عارف، معاون اول رئیس جمهور خطاب به سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

حمید متبسم «رقص سایه‌ها» را منتشر کرد

کتاب «رقص سایه‌ها برای آواز و ارکستر سازهای ملی ایران» با آهنگسازی و نُت‌نگاری حمید متبسم، در ۲۰۰ صفحه به همت مؤسسه فرهنگی هنری ماهور منتشر شده است.
طراحی جلد این کتاب برعهده نازنین خزایی بوده است. نسخه صوتی قطعات این کتاب با اجرای سیاوش رضوان بهبهانی منتشر شده که شامل «آغاز»، «راز»، «نیاز»، «گداز»، «فراز»، «ساز»، «ناز» و «اعجاز» است. /ایرنا

تجدید چاپ دو اثر از داریوش مهرجویی

دو رمان «سفر به سرزمین فرشتگان» و «آن رسید لعنتی» اثر داریوش مهرجویی که پیش از این در نشر دیگری منتشر شده بود، در نشر ثالث منتشر شد. «سفر به سرزمین فرشتگان» رمان این کارگردان و فیلمنامه‌نویس چهارمین رمانی است که از او منتشر شده بود که پر از تصویر است. رمان «سفر به سرزمین فرشتگان» سه راوی دارد: مرد، زن و قصه‌گو. آنها روایت رؤیاهای شیرین دو جوان تحصیلکرده و با استعداد را به صورتی دراماتیک به تصویر می‌کشند. /مهر

رابرت دووال بازیگر «پدرخوانده» درگذشت

رابرت دووال بازیگر فیلم‌های «اینک آخرالزمان» و «پدرخوانده»، در ۹۵ سالگی درگذشت. رابرت دووال بازیگر برنده اسکار که از فیلم کلاسیک «کشتن مرغ مقلد» گرفته تا فیلم پرفروش «رفتن در ۶۰ ثانیه»، در طیف گسترده‌ای از فیلم‌ها ظاهر شده بود، از دنیا رفت. رابرت دووال بازیگر پرانرژی و زیرکی بود که همیشه با شور و اشتیاق و اعتقاد بازی می‌کرد. همسر وی، لوسیانا دووال در پیامی در فیسبوک نوشت: «باب در آرامش در خانه و در میان عشق و آرامش درگذشت». /مهر

خبرنامه

پیکر عنایت بخشی تشییع شد

او ژنرال بازیگری بود

آیین تشییع پیکر زنده‌یاد عنایت‌الله بخشی بازیگر پیشکسوت تئاتر، سینما و تلویزیون دیروز با حضور نیکنام حسینی‌پور مشاور وزیر و رئیس مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، رائد فریدزاده رئیس سازمان سینمایی، مهدی شفیعی معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدعباس عظیمی مدیرعامل مؤسسه هنرمندان پیشکسوت، منوچهر شاهسواری، ایرج راد، بهزاد فراهانی و خانواده این هنرمند فقید و جمعی از مسئولان و هنرمندان با اجرای امید زندگانی در پهنه رودکی، مقابل تالار وحدت برگزار شد.
امید زندگانی با اشاره به تأثیر تکنولوژی و ضبط شدن تصاویر و صداها از نقش‌آفرینی هنرمندان، یادی از حسین پناهی کرد و شعری از او خواند.
زندگانی با یادی از هنرمندان فقید گفت: «هنرمند آسیب‌پذیرترین قشر است، وقتی که اعتراضی رخ می‌دهد، می‌گویند سخن نگوید و حتی در زمان صلح هم می‌گویند، سخن نگوید، مردن فقط زیر خاک رفتن نیست، گاهی ما زنده، مرده می‌شویم. اکنون دیگر هنرمندان هم جویای احوال یکدیگر نمی‌شوند، بیایید باهم همدلی کنیم.»

زنده‌یاد بخشی مینیاتوریستی زبردست در ترسیم نقش‌ها بود

اصغر همت که در شیراز حضور داشت و امکان حضور در این آیین را نداشت، طی گفت‌وگوی تلفنی اظهار کرد: «من شیراز هستم. متأسفانه توفیق پیدا نکردم تا در این مراسم حضور داشته باشم.»
او ابیاتی با این مضمون خواند: «افسانه حیات دو روزی نبود بیش/آن هم کلیم با تو بگویم چه‌سان گذشت/یک روز صرف بستن دل شد به این و آن/ روز دگر به کندن دل ز این و آن گذشت.»
همت افزود: «زنده‌یاد بخشی، بخش مهمی از تئاتر و بازیگری معاصر ما بود. هرگاه جلوی دوربین ظاهر می‌شد، توانایی‌اش را به رخ می‌کشید؛ نقش‌های بزرگ و کوچک برایش تفاوتی نداشت، مانند مینیاتوریستی زبردست تمام ریزه‌کاری‌های نقش را ترسیم می‌کرد. زنده‌یاد بخشی، حافظه‌ای قوی داشت و در همکاری‌هایمان دیالوگ‌های نیم قرن قبل را با انرژی کامل، با احساس و با بیانی قوی و تأثیرگذار بیان می‌کرد.»

زنده‌یاد بخشی دارای هنر و عملکرد بسیار عالی بود

مهدی صباغ‌زاده کارگردان و تهیه‌کننده نیز در این آیین با عرض تسلیت به مناسبت درگذشت زنده‌یاد عنایت‌الله بخشی با اشاره به نقش‌آفرینی این هنرمند در فیلم «سناتور» اظهار کرد: «این فیلم جزو پرفروش‌ترین و جذاب‌ترین فیلم‌های سینمایی ایران در آن زمان بود. زنده‌یاد بخشی دارای هنر و عملکرد بسیار عالی بود.»
او با اشاره به ویژگی‌های اخلاقی و حرفه‌ای زنده‌یاد بخشی گفت: «او سابقه چندین ساله در سینما و تئاتر داشت، بسیار مرد رئوف و مهربانی بود و با شخصیت و دانش بود. برعکس بازیگران فعلی که دیر در صحنه حضور پیدا می‌کنند و درخواست‌های عجیب دارند، او به این مسائل اهمیت نمی‌داد، سر وقت در صحنه حاضر می‌شد، کار خود را به خوبی انجام می‌داد و صحنه را ترک می‌کرد.»
صباغ‌زاده افزود: «یاد این هنرمند را گرامی می‌دارم، خاطرات خوبی با او داشتم، امیدوارم روحشان شاد باشد، از همه هنرمندان و پیشکسوتان که در آیین حضور پیدا کردند، قدردانی می‌کنم. امیدوارم آرامش به کشور برگردد و زندگی خوبی داشته باشیم.»

زنده‌یاد بخشی، ژنرال بازیگری بود

اکبر رحمتی، بازیگر پیشکسوت و از دوستان زنده‌یاد بخشی نیز در این آیین با عرض تسلیت به مناسبت درگذشت این هنرمند اظهار کرد: «زنده‌یاد بخشی یکی از معصوم‌ترین و شریف‌ترین دوستانم بود. در چندین کار با او همکاری داشتم، بخشی در کارش بسیار حرفه‌ای، کاربلد و احساسی بود اما متأسفانه آن توجهی که باید به او می‌شد، نشد. امیدوارم بستری فراهم شود که از هنرمندانی که سالیان سال در این حوزه فعالیت کردند، قدردانی شود. مگر می‌شود هنرمندی سالیان سال در حوزه بازیگری فعالیت کرده باشد و نشانی به او اهدا نشود؟»
او افزود: «کار در این عرصه مانند ارتش است که با سربازی آغاز می‌شود و با درجات بالا می‌رود؛ زنده‌یاد بخشی ژنرال این کار بود و باید از او قدردانی می‌کردند. در همه حوزه‌ها سلسله مراتبی وجود دارد بجز بازیگری اما متأسفانه در این حوزه، شیوه رفتار با صاحبان تجربه هیچ تفاوتی با کسانی که تجربه‌ای ندارند، نیست.»
این بازیگر پیشکسوت بیان کرد: «زنده‌یاد بخشی با وجود نقش‌های مختلف فردی با اخلاق و ساده‌زیست بود و با معصومیت از این دنیا رفت. بخشی سال‌های سال از فرزند معلولش با عشق نگهداری کرد و این موضوع را کسی نمی‌داند، با سادگی و ساده‌زیستی او را از دست دادیم.»

بخشی خوش‌اخلاق‌ترین بازیگری بود که می‌شناختم

اسماعیل خلج بازیگر و کارگردان پیشکسوت نیز در قالب یک فایل صوتی با اشاره به همکاری‌های خود با زنده‌یاد بخشی اظهار کرد: «او یکی از بهترین و خوش‌اخلاق‌ترین بازیگران بود که می‌شناختم. در دوران جوانی با عنایت‌الله بخشی همراه بودم و در آن زمان در نمایشنامه‌ای به نام «ابومسلم خراسانی» با یکدیگر همکاری داشتیم. سال‌ها بعد در سال ۱۳۶۵ سریالی به نام سایه همسایه ساخته شد که عنایت‌الله بخشی نقش اول آن را داشت.»
این هنرمند افزود: «در سفرهای گروهی پیشکسوتان که حدود ۲۰۰ نفر بودند، همواره با چهره‌ای خندان به همه انرژی می‌داد. در چنین مراسمی خاطراتی را بازگو می‌کردیم و او با حضورش خوشرویی و تجربه هنری را به جمع منتقل می‌کرد. با غم و اندوه فراوان، درگذشت این دوست عزیز را به دوستان و خانواده محترم او تسلیت می‌گویم. روحش شاد و جایگاهش بهشت برین باشد.»
در پایان این آیین، نماز میت بر پیکر زنده‌یاد بخشی خوانده شد و برای خاکسپاری به قطعه هنرمندان بهشت زهرا(س) منتقل شد.
مراسم یادبود و ختم زنده‌یاد بخشی امروز چهارشنبه از ساعت ۱۵:۳۰ تا ۱۷ در مسجد حجت بن‌الحسن(عج) واقع در سهروردی شمالی، نرسیده به میدان پالیزی برگزار می‌شود.

اکران نوروز و عید فطر در گفت‌وگوی «ایران» با یک سینمادار بررسی شد

شنای پروانه بلیت‌های سینما

گزارش

نرگس عاشوری
گروه فرهنگی

ایام نوروز در سینمای ایران همیشه مترادف با فروش‌های بالا، رقابت برای بهترین سئانس‌ها و چشم‌انداز امیدبخش برای پخش‌کنندگان و سینماداران بوده است؛ روزهایی که خانواده‌ها در تعطیلات طولانی کنار هم هستند و ظرفیت بازار مصرف فرهنگی افزایش می‌یابد. اما نوروز ۱۴۰۵- به‌علت همزمانی با ماه رمضان و پایان آن در عید فطر- در مرز یک ظرفیت و یک چالش قرار گرفته است.
در هفته‌های اخیر، رسانه‌ها با فهرست‌هایی از فیلم‌های «احتمالی» فضای گمانه‌زنی را داغ کردند. حتی اسامی فیلم‌هایی چون «استخر»، «خانم والده» یا «نیم‌شب» به عنوان گزینه‌های قطعی نوروز مطرح شد اما در گفت‌وگوی اخیر دبیر شورای صنفی نمایش یک نکته روشن شد: «هنوز هیچ فیلمی به‌طور قطعی برای اکران نوروزی بسته نشده است.» این تأکید مهدی کرم‌پور، در ظاهر یک خبر اجرایی ساده است؛ اما در بطن خود نشانه‌ای از تردید است.
تردید در برآورد بازار، در محاسبه رفتار مخاطب و حتی در زمان‌بندی درست شروع موج فروش.
شاید مهم‌تر از تقویم و نوع چینش فیلم‌ها، امسال مسأله مهم دیگر اقتصاد باشد. در شرایطی که زمزمه‌هایی از افزایش قیمت بلیت مطرح می‌شود، سینما با مخاطبی روبه‌روست که دخل و خرجش به‌سختی با هم جور می‌شود. در چنین شرایطی، بلیت سینما اولین چیزی است که می‌تواند از سبد هزینه حذف شود. خانواده‌ای که میان هزینه‌های ضروری و تفریح فرهنگی ناچار به انتخاب یکی از این گزینه‌هاست، طبیعی است که محتاط باشد. موضوعی که کرم‌پور خود به آن اشاره دارد و توضیح می‌دهد که سینما بیش از دیگر بخش‌های فرهنگی در سبد خانوارهای اقتصادی حساس حذف می‌شود و این مسأله در رکود نسبی مخاطب مشاهده شده است.
در همین چهارچوب، بحث «قیمت‌گذاری شناور» دوباره مطرح شده است؛ مدلی که در آن قیمت بلیت بسته به ساعت و میزان تقاضا تغییر می‌کند. ایده‌ای که روی کاغذ منطقی است: ارزان‌تر کردن سئانس‌های کم‌مخاطب و تعدیل فشار قیمت برای گروه‌هایی که توان پرداخت کمتری دارند. اما تا زمانی که جزئیات اجرایی، سقف و کف قیمت‌ها و نحوه نظارت مشخص نشود، این سیاست بیشتر شبیه یک امید است تا یک راه‌حل قطعی.
شنبه هفته آینده آخرین فرصت شورای صنفی نمایش برای تعیین تکلیف در باره تمام این ابهامات است. چرا که طبق گفته کرم‌پور اکران نوروز قرار است با آغاز اسفندماه و استفاده از بسته‌های تشویقی همراه شود دوره کم‌تحرک آخرین ماه سال کمتر احساس شود و نمایش فیلم‌ها پیوسته ادامه یابد.
علی سرتیپی، تهیه‌کننده و پخش‌کننده سینما در گفت‌وگویی با «ایران» به فرصت‌ها و ریسک‌های این همزمانی، وضعیت نه‌چندان قابل قبول سالن‌ها، نقش دولت و چالش بلیت شناور پرداخته است. تصویری که او از بزنگاه این تصمیم ارائه می‌کند هم امید دارد و هم هشدار.

فرصت طلایی یا ریسک مضاعف؟

در پاسخ به این پرسش که آیا تلاقی نوروز و عید فطر می‌تواند به فرسایش تبلیغ و تقسیم مخاطب منجر شود، سرتیپی این موقعیت را «خیلی خاص» توصیف می‌کند. به گفته او، اگر این دو مناسبت با هم تداخل نداشتند، هر کدام به‌تنهایی فرصت خوبی برای سینما بودند؛ هم عید فطر و هم عید نوروز. اما حالا تداوم این دو در کنار هم، اگر شرایط مهیا باشد، می‌تواند «ضریب بسیار خوبی» ایجاد کند. او تأکید می‌کند که همه‌چیز به وضعیت اجتماعی وابسته است: «اگر کشور در وضعیت خاصی قرار نگیرد و مردم حال‌وهوای بیرون آمدن داشته باشند، این یکی از بهترین موقعیت‌هایی است که برای اکران سینما وجود دارد و می‌تواند اتفاق خوبی برای کل سینما رقم بزند.» در چنین شرایطی وقتی از سرتیپی می‌پرسیم به عنوان صاحب فیلم خود برای اکران نوروزی ریسک می‌کند؟ پاسخ او کوتاه و قاطع است: «بله، قطعاً.»

فیلم هست اما شرطش آرامش است

در پاسخ به اینکه آیا فیلم‌های آماده اکران نوروز واقعاً توان جذب مخاطب را دارند یا صرفاً پرکننده جدول‌اند، سرتیپی می‌گوید: «فیلم‌های «خیلی خوب و حتی فوق‌العاده» در صف اکران وجود دارند که ظرفیت بالایی برای جذب مخاطب دارند و از نظر زمانی نیز مقطع مناسبی پیش‌روست.»
با این حال، او بار دیگر تحلیل خود را مشروط می‌کند: «مسائل اجتماعی و سیاسی آنقدر متغیرند که شاید ۱۰ روز دیگر نتوان همین تحلیل را تکرار کرد. اگر حداقل آرامش نسبی در کشور حاکم باشد، مردم از سینما استقبال می‌کنند.» به اعتقاد او، هیچ جریان یا گروهی وجود ندارد که بخواهد مردم را از سینما رفتن منع کند اگر استقبال کاهش یافته، دلیلش حال بد اقتصادی و فشارهای زندگی است.
سرتیپی وضعیت سالن‌ها را «واقعاً بحرانی» توصیف می‌کند و می‌گوید: «سرمایه‌ها خوابیده و بدهی‌ها بالاست.» او هشدار می‌دهد: «اگر این روند ادامه پیدا کند و دولت فرهنگ و سینما را هم جزو اولویت‌ها قرار ندهد، ممکن است با تعطیلی گسترده سالن‌ها و بحرانی بزرگ روبه‌رو شویم.»

زیرپوست اکران اقتصاد، تبلیغ و سیاست حمایتی

صحبت‌های سرتیپی فقط یک موضع فردی نیست؛ بلکه نشانه‌ای از نگرانی بخشی از بدنه سینماست که معتقد است سیاست حمایتی فعلی کارآمد نیست. او در ادامه گفت‌وگو، به‌صراحت از نحوه هزینه‌کرد بودجه‌های فرهنگی انتقاد می‌کند. سرتیپی معتقد است: «دولت عملاً کمک مؤثری به سالن‌ها، فیلم‌ها یا تبلیغات سینمایی نمی‌کند، در حالی که امسال هزینه‌های زیادی صرف ساخت فیلم‌های سفارشی شده است؛ فیلم‌هایی که به گفته او نه در جشنواره تأثیر داشتند و نه اکران خواهند داشت.»
او معتقد است: «این فیلم‌ها به اکران ضربه می‌زنند، سالن‌ها را اشغال می‌کنند و برای فیلم‌های دیگر مشکل ایجاد می‌کنند.»
به باور سرتیپی، اگر همین بودجه‌ها به‌جای این مسیر، مستقیماً صرف کمک به سالن‌های سینما و تبلیغ فیلم‌هایی می‌شد که ظرفیت فروش دارند، تصمیم عاقلانه‌تری بود.
او با اشاره به سیاست‌های حمایتی در حوزه اقتصاد می‌گوید: «همان‌طور که در برخی بخش‌ها پول مستقیم به مصرف‌کننده داده شد، در سینما هم اگر هزینه‌ها مستقیم به بدنه واقعی سینما برسد، شرایط بهتر می‌شود.»
از نگاه او، مقایسه میزان هزینه‌کرد برای فیلم‌های سفارشی یا تبلیغات بی‌اثر با بازده آنها نشان می‌دهد این منابع عملاً هدر رفته‌اند.

> اکران نوروز و عید فطر امسال، بیش از هر زمان دیگری به مدیریت شرایط وابسته است؛ نه فقط مدیریت جدول اکران، بلکه مدیریت اعتماد مخاطب، سیاست حمایتی و اقتصاد سینما

سرتیپی تأکید می‌کند: «اگر این پول صرف تبلیغ فیلم‌های خوب یا ارتقای کیفیت سالن‌ها می‌شد، با وجود همه مشکلات، وضعیت امروز سینما بهتر بود.»
پیشنهاد او برای سال آینده نیز روشن است: «اگر بودجه‌ای هر چند محدود وجود دارد، مستقیم به اکران فیلم‌هایی داده شود که توان فروش دارند و به سالن‌ها کمک شود و حتی به مخاطبان سینما، نه اینکه صرف فیلم‌های شعاری شود که یا در انبار می‌مانند یا ارتباطی با مردم برقرار نمی‌کنند.»

بستر تبلیغات تصمیم با صاحبان فیلم

در پاسخ به پرسشی درباره فضای تبلیغاتی مؤثر، سرتیپی می‌گوید: «دولت باید منابع را در اختیار صاحبان فیلم بگذارد.»
به گفته او، خود صاحبان فیلم بهتر از هر کسی می‌دانند چگونه اثرشان را تبلیغ کنند؛ از شبکه‌های مختلف و فضای مجازی گرفته تا بیلبوردها و مراسم مختلف. او معتقد است با بودجه یک فیلم می‌توان تبلیغات مؤثر برای ۷ یا ۸ فیلم انجام داد تا حداقل‌های دیده شدن را داشته باشند.

بلیت شناور محل اصلی مناقشه

در برابر این نگرانی که طرح بلیت شناور فقط جبران کاهش درآمد سالن‌دارها باشد، سرتیپی تأکید می‌کند که سینما امروز یکی از ارزان‌ترین تفریحات است. به گفته او، در همه دنیا در کنار افزایش قیمت، زمان‌ها و شرایط خاصی برای مخاطبان کم‌درآمد در نظر گرفته می‌شود و این مدل جواب داده است. سرتیپی امیدوار است در ایران هم درست اجرا شود.
اما وقتی پرسش به‌طور مشخص به این سمت می‌رود که آیا این مدل باعث حذف مخاطب شاغلی نمی‌شود که فقط آخر هفته فرصت سینما رفتن دارد، پاسخ او دو بخش دارد: از یک سو می‌گوید برای شاغلان با حداقل درآمد، سئانس‌های تخفیف‌دار مانند سه‌شنبه‌ها یا ساعات خاص در نظر گرفته می‌شود و از سوی دیگر تأکید می‌کند انصاف نیست انتظار داشته باشیم همه‌چیز چند برابر گران شود اما بلیت سینما ثابت بماند.
او به افزایش چهار تا پنج برابری هزینه‌های آب، برق، گاز و تجهیزات اشاره می‌کند و می‌گوید: «اگر قرار است بلیت ثابت بماند، دولت باید مابه‌التفاوت را سوبسید بدهد؛ همان کاری که در برخی کشورهای اروپایی انجام می‌شود.»
به اعتقاد او نمی‌شود همه فشار را به سینمادار و تهیه‌کننده تحمیل کرد و این نگاه نوعی آدرس غلط دادن است. اگر دغدغه فرهنگی وجود دارد، دولت می‌تواند به کارمندان و خانوارها کارت یا سوبسید فرهنگی بدهد، نه اینکه سینما را قربانی کند.

مسأله اصلی چیست؟

در پاسخ به اینکه مشکل اصلی سینمای امروز قیمت بلیت است، شرایط اجتماعی- اقتصادی یا بحران اعتماد به کیفیت فیلم‌ها، سرتیپی می‌گوید: «نمی‌توان فقط یکی را عامل دانست؛ سینما مجموعه‌ای از عوامل است و همه این موارد در کنار هم اثر می‌گذارند.
او تأکید می‌کند فیلم‌های خوب کم نیستند و اگر سانسور کمتر شود حتی تعدادشان بیشتر هم می‌شود. سالن‌های باکیفیت نیز وجود دارند، اما مشکل اصلی نبود حمایت مالی برای چرخیدن این صنعت است. وقتی همه‌چیز گران می‌شود و سینما سوبسیدی نمی‌گیرد و در عین حال انتظار می‌رود قیمت بلیت ثابت بماند، این معادله پاسخ نمی‌دهد.»
راه‌حل از نظر او همان است که پیش‌تر گفته: حذف هزینه‌های فیلم‌های سفارشی و انتقال مستقیم این بودجه به مصرف‌کننده، سالن‌دار و فیلم‌های بخش خصوصی نه برای تولید، بلکه برای دیده شدن.

اصلی‌ترین آزمون اکران

اکران نوروز و عید فطر امسال، بیش از هر زمان دیگری به مدیریت شرایط وابسته است؛ نه فقط مدیریت جدول اکران، بلکه مدیریت اعتماد مخاطب، سیاست حمایتی و اقتصاد سینما. فرصت همچنان وجود دارد. فیلم هم هست و آنچه تعیین‌کننده است، نسبت میان آرامش اجتماعی، قدرت خرید مخاطب و نحوه حمایت از بدنه واقعی سینماست و شاید همین نقطه، اصلی‌ترین آزمون اکران پیش رو باشد.

برش

اکران ویژه از افطار تا نیمه شب

در بخش پایانی، سرتیپی درباره تجربه اکران‌های ماه رمضان و احتمال اجرایی شدن آن طبق گفته کرم‌پور توضیح می‌دهد که اصطلاح «افطار تا سحر» دقیق نیست و بهتر است گفته شود «افطار تا نیمه‌شب». به گفته او، اگر فیلم خوب باشد، تبلیغ مناسب انجام شود و این مدل جا بیفتد، تجربه نشان داده هم از نظر اقتصادی و هم فرهنگی موفق بوده است.
و در نهایت، وقتی از او پرسیده می‌شود آیا در صورت ثبات نسبی شرایط اجتماعی تضمین می‌دهد فیلم‌های نوروزی با بلیت شناور مخاطب جذب کنند، پاسخ می‌دهد: «بله، قطعاً. اگر اتفاق خاصی نیفتد، فیلم‌ها می‌توانند مردم را دوباره به سینما بکشانند.»